

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/88/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110203256
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1110203256.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, pred samosudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou, v právnej veci navrhovateľky: A.. G. C., H. X.X.XXXX, C. K. Č.. XX, C., zastúpenej: JUDr. Anna Janáčová, advokátka, ul. Wilsonova č. 3, Bratislava, proti odporcovi: Groupama Biztosító Zrt., cudzojazyčný (slovenský) názov: Groupama poisťovňa, a. s., so sídlom Erzsébet királyiné útja 1/C, Budapešť 1146, Maďarsko, konajúca prostredníctvom pobočky Groupama poisťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 236 060 so sídlom Miletičova č. 21, Bratislava, zastúpeného: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 264 750, so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, o zaplatenie istiny 5.604,14 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1.007,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.007,74 € od 16.9.2009 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci same.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 22.1.2010, sa navrhovateľka proti odporcovi domáhala zaplatenia istiny 5.604,14 € s príslušenstvom titulom zaplatenia odmeny za právne služby na základe Zmluvy o právnej pomoci uzavretej s právnym predchodcom odporcu dňa 10.1.2007 (Zmluva) za zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 11Cb 106/2007 a na Krajskom súde Žilina pod sp. zn. 13Cob 311/2008 voči spoločnosti eu-con s.r.o..

V označenom súdnom konaní bol navrhovateľ úspešný v plnom rozsahu a popri žalovanom nároku mu bola titulom trov konania priznaná aj náhrada trov konania spolu vo výške žalovanej istiny.

V zmysle čl. II Zmluvy bola s právnym predchodcom odporcu dohodnutá odmena za právnu pomoc tak, že právny predchodca odporcu sa zaviazal zaplatiť navrhovateľke zmluvnú odmenu v zmysle ust. § 7 a nasl. vyhl.č. 655/2004 Z.z. vo forme podielovej odmeny vo výške 20% zo sumy, ktorá bude prisúdená, pričom v prípade úspechu vo veci mala byť uhradená navrhovateľke zmluvná odmena nad rámec tarifnej odmeny. V prípade neúspechu vo veci bola s právnym predchodcom odporcu v zmysle ust. § 9 cit. vyhl. dohodnutá len tarifná odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za premeškaný čas. Pretože mal právny predchodca odporcu v uvedenom konaní plný úspech vznikla mu podľa navrhovateľky povinnosť v zmysle čl. II Zmluvy uhradiť jej nielen podielovú odmenu, ale i tarifnú odmenu, ktorá celkovo predstavuje 5604,14,-€ (trovy konania na prvom stupni 4.503,62,-€ a trovy konania na druhom stupni 1.100,52,-€). Navrhovateľka uviedla, že právnemu predchodcovi odporcu zaslala listom zo dňa 12.9.2009 originály rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 11Cb 106/2007-229 zo dňa 16.4.2008 (Rozsudok), ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozhodnutím krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 13Cob 311/2008

dňa 11.9.2009 a vykonateľnosť dňa 15.9.2009. Súčasne navrhovateľka požiadala o uvedenie čísla účtu na ktorý má byť priznaná istina uhradená a súčasne aby oznámil, či navrhovateľku poverí ďalej prípadným zastupovaním v exekučnom konaní, ak by nedošlo k dobrovoľnému plneniu zo strany povinného eu-con s.r.o. Právny predchodca odporcu listom zo dňa 22.9.2009 oznámil navrhovateľke číslo účtu, na ktorý mu majú byť istina a súdny poplatok poukázané ako aj tú skutočnosť, že navrhovateľku v prípade nesplnenia povinnosti zo strany povinného eu-con s.r.o. nepoverí zastupovaním v exekučnom konaní, a preto nemá navrhovateľka nárok na tarifnú odmenu.

Navrhovateľke bola poukázaná len podielová odmenu na základe faktúry zo dňa 14.9.2009.

Právny predchodca odporcu listom zo dňa 23.10.2009 navrhovateľke oznámil, že pristúpil k realizácii krokov na bezodkladné vymoženie priznanej sumy, pričom povinnosť uhradiť tarifnú odmenu mu neukladá Zmluva a ani nie je ju možné od neho spravodlivo požadovať, aby pred vymožením priznanej sumy od spoločnosti eu-con s.r.o..

Navrhovateľka poukázala na to, že nárok na vyplatenie tarifnej odmeny podľa Zmluvy nebol viazaný na vyplatenie žalovanej sumy spoločnosťou eu-con s.r.o., ale na úspech v súdnom spore v ktorom odporca dosiahol plný úspech.

Náhrada trov bola priznaná odporcovi v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 11Cb 106/2007 v zmysle ust. § 149 zák.č. 99/1963 Zb. na účet advokáta, čo je platobným miestom, kde má byť náhrada trov poukázaná. Právny zástupca účastníka nie je sám aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie priznaných trov konania a spoločnosť Eu-con s.r.o. navrhovateľke priznané trovy konania dosiaľ nezaplátila.

Tým, že právny predchodca odporca jej tarifnú odmenu neuhradil t.j. svoj záväzok nesplnil riadne a včas, dostal sa do omeškania, čím navrhovateľke vzniklo právo požadovať od dlžníka popri plnení i úroky z omeškania vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Právny predchodca odporcu sa dostal do omeškania dňom 16.9.2009 t.j. prvý deň nasledujúci po dni, kedy Rozsudok nadobudol vykonateľnosť(dňa 15.9.2009). Vzhľadom na uvedené žiadala navrhovateľka návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

Súd návrhu na začatie konania vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č.k. 6Ro 7/2010 - 44 zo dňa 25.2.2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 6Ro 7/2010 - 47 zo dňa 12.3.2010, voči ktorému podal právny predchodca odporcu odpor s odôvodnením vo veci samej, v dôsledku čoho sa vydaný platobný rozkaz zo zákona zrušil v celom rozsahu.

Právny predchodca odporcu v odôvodnení odporu uviedol, že na základe Zmluvy navrhovateľke uhradil sumu 15.496,57 € titulom dohodnutej podielovej odmeny. Rozsudky z označeného konania mu zaslala navrhovateľka bez vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti a z tohto dôvodu ako aj z dôvodu, že najskôr si navrhovateľka vymáhala tarifnú odmenu sama od firmy eu-con s.r.o. na základe uvedených rozsudkov Okresného súdu v Žiline a Krajského súdu v Žiline, odporca nesúhlasil s dátumom splatnosti uvedenom v návrhu. Dňa 16.9.2009 navrhovateľka nevedela, že svoju tarifnú odmenu od firmy eu-con s.r.o. nevymôže. Právny predchodca odporcu nesúhlasil s výškou tarifnej odmeny, ktorú navrhovateľka vyčíslila na sumu 5604,14,-€, nakoľko táto suma v zmysle uvedených rozsudkov obsahuje aj hotové výdavky advokáta. Namietal, že listy adresované spoločnosti eu-con s.r.o. navrhovateľkou boli priložené k návrhu, ale nebolo preukázané, že boli odoslané a doručené, a preto mal právny predchodca odporcu za to, že navrhovateľka nevyvinula dostatočné úsilie na to, aby svoju tarifnú odmenu od eu-con s.r.o. vymohla. Vyslovil názor, že nakoľko sú predmetné rozsudky exekučným titulom, je navrhovateľka aktívne legitimovaná si uplatniť svoje právo v exekučnom konaní.

Právny predchodca odporcu na pojednávaní dňa 11.4.2011 poukázal na ust. § 1 ods. 2, ust. § 2 ods. 1, ust. § 7, ust. § 8, ust. § 9 až § 14 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a ust. § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka s tým, že podľa jeho názoru navrhovateľka nemôže požadovať popri podielovej (zmluvnej) odmene vo výške 20% aj tarifnú odmenu. Navrhovateľke bola už vyplatená podielová odmena vo výške 20% z hodnoty veci, čím boli všetky nároky medzi účastníkmi konania v zmysle Zmluvy a vyhlášky vysporiadané a uvedená suma dostatočne kompenzovala aj hotové výdavky navrhovateľky, ktoré vynaložila v súvislosti s právnym zastupovaním. Z uvedených dôvodov žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť a zaviazat' ju k zaplateniu trov konania.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 11.4.2011 uviedla, že vzťah medzi klientom a advokátom je založený na báze voľnosti a je možné dohodnúť sa akýmkoľvek spôsobom, ktorý zákon a vykonávací predpis

pripúšťa a jediný prípad, kedy nemôže advokát požadovať od klienta odmenu za právne služby v konaní pred súdom je, ak podľa rozhodnutia súdu neboli služby poskytované s odbornou starostlivosťou (ust. § 24 ods. 6 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii). Poukázala na ust. § 24 s tým, že advokát poskytuje právne služby za odmenu popri nároku aj na náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času, ak úkony vykonáva v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta (ust. § 15 a ust. § 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Súdne konania prebiehali v Žiline na okresnom a krajskom súde t.j. mimo sídla advokátky (navrhovateľky) a tieto nároky boli dojednané v Zmluve v čl. II a v čl. III. Podľa ust. § 2 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. spôsoby určenia zmluvnej odmeny môžu byť kombinované v zmluve o právnej pomoci. Poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. M Cdo 86/2002 publikované v časopise Zo súdnej praxe č. 4/2003 a na názor predsedníctva SAK uverejneného v Bulletinu Slovenskej advokácie č. 3/2011 ("...Zo znenia dikcie ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že náhradu trov konania súd prizná účastníkovi konania. Zo znenia ust. § 149 ods. 1 O.s.p. vyplýva len skutočnosť, že táto náhrada trov konania, teda aj náhrada prípadných trov právneho zastúpenia sa hradí na účet advokáta. Nič nebráni vzájomnej dohode klienta advokáta, aby aj takáto prisúdená náhrada trov konania patrila advokátovi a tvorila súčasť jeho odmeny. Advokátsky poriadok však na takúto dohodu v ust. § 10 vyžaduje písomnú formu...") a v tomto prípade bola s odporcom vyhotovená písomná dohoda zo dňa 10.1.2007.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/88/2010-96 zo dňa 8.4.2011 tak, že návrhu na začatie konania vyhovel v celom rozsahu, pričom rozhodnutie bolo odôvodnené tým že, nárok navrhovateľke vznikol na základe Zmluvy dňom právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 11Cb 106/2007 - 229 zo dňa 16.4.2008 a odporca navrhovateľke žalovanú peňažnú sumu nezaplatil.

Proti rozsudku č.k. 7C/88/2010-96 zo dňa 8.4.2011 podal v zákonnej lehote odvolanie právny predchodca odporcu, o ktorom odvolací súd uznesením č.k. 8Co 219/2011-206 zo dňa 21.1.2014 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Právny predchodca odporcu odvolanie odôvodnil tak, že s poukazom na ust. § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, § 7 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. namietal, že navrhovateľke nevznikol nárok na „tarifnú odmenu“, pretože medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá podľa § 1 ods. 2 a § 7 a 8 cit. vyhlášky "zmluvná podielová odmena" dojednaná v zmluve, a preto sa na zmluvný vzťah odmeňovania medzi navrhovateľkou ako advokátkou a jej klientom nevzťahovali ust. § 9 až § 14 cit. vyhlášky. Tarifná odmena, resp. nejaká ďalšia odmena, navrhovateľke v danej veci nepatrí, pretože to vylučuje znenie § 7 ods. 2 vyhlášky, keď podielová odmena v najvyššej prípustnej výške podľa vyhlášky už navrhovateľke bola vyplatená. Požadovanie ďalšej odmeny navrhovateľkou považoval za odporujúce dobrým mravom, a to aj s poukazom na § 2 ods. 1 veta posledná cit. vyhlášky. Rozpor s dobrými mravmi podľa jeho názoru vyplýva aj z tej skutočnosti, že i keď bola navrhovateľka v poskytovaní právnej pomoci na základe Zmluvy úspešná a odporcovi bola priznaná žalovaná istina v celom rozsahu, táto istina ako aj súvisiace trovy právneho zastúpenia je nevyhnutná, a teda z daného priaznivého rozhodnutia súdu nebude mať žiaden príjem. Uviedol, že podal bezodkladne po vyznačení právoplatnosti a vykonateľnosti návrh na vykonanie exekúcie, ktorej závery sú pre neho nepriaznivé, keď spoločnosť eu-con s.r.o. nemá žiaden majetok. Namietal, že pojem „nad rámec tarifnej odmeny“ uvedený v Zmluve, považuje za neurčitý a nezrozumiteľný; výklad tohto pojmu je na ťarchu navrhovateľky v zmysle § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, keď navrhovateľka ako prvá ešte v návrhu zmluvy, ktorý odporcovi predložila na podpis, tento výraz použila. V prípade, ak pod týmto pojmom treba rozumieť súbeh nárokov na 20% podielovú odmenu a tarifnú odmenu, je tento pojem v rozpore s ust. § 7 ods. 2 vyhlášky, keďže v zmluve už bola dojednaná a následne ním vyplatená podielová (zmluvná) odmena vo výške 20% z hodnoty veci. Podľa jeho názoru vyhl. č. 655/2004 Z.z. upravuje dva druhy odmien, a to zmluvnú a tarifnú, pričom zo znenia vyhlášky vyplýva, že tieto dva základné druhy odmien nemožno kombinovať. Dohodnutie podielovej odmeny podľa § 7 cit. vyhlášky (ktorá je druhom zmluvnej odmeny) tak vylučuje nárok na tarifnú odmenu podľa § 9 a nasl. cit. vyhlášky. Ďalej namietal, že navrhovateľke nevznikol nárok ani na náhradu hotových výdavkov a stratu času, keď v zmysle § 16 ods. 2 cit. vyhlášky boli v danom prípade osobitne dojednané podmienky na vyplatenie náhrady hotových výdavkov, a to len pre prípad, ak by bol odporca vo veci neúspešný. Namietal aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa pre nedostatok dôvodov, pretože súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal s jeho právnym názorom a námietkami uvedenými v jeho odvolaní, ktoré prezentoval už v prvostupňovom konaní.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že sa domáha vyplatenia súm, ktoré boli odporcovi priznané v inom už právoplatne skončenom konaní, ako trovy právneho zastúpenia a tieto trovy vo výške tarifnej odmeny podľa § 149

O.s.p. patria jej, lebo odporcovi boli priznané z dôvodu, že ona zastupovala odporcu v tomto inom konaní. Nevyhovením návrhu by jej súd odoprel ochranu práv, ktoré vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, a to z rozhodnutia Okresného súdu Žilina č.k. 11C 106/2007-229 zo dňa 16.04.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 13Cob 311/2008 zo dňa 17.06.2009.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z ust. § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2 a 3 a § 9 až 14 cit. vyhlášky vyplýva, že vyhl. č. 655/2004 Z.z. umožňuje určenie odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb dvomi spôsobmi a to na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom o zmluvnej odmene alebo podľa ust. § 9 až 14 tejto vyhlášky o tarifnej odmene, pričom ust. § 9 až 14 upravujúce tarifnú odmenu sa použijú, ak nedôjde k dohode o zmluvnej odmene. Z uvedeného možno vyodiť, že cit. vyhláška uprednostňuje dohodu medzi advokátom a jeho klientom o odmene advokáta za poskytovanie právnych služieb, pričom umožňuje určenie zmluvnej odmeny niektorým zo spôsobov jej určenia, uvedených v ust. § 2 ods. 2 cit. vyhlášky, medzi ktoré spôsoby patrí aj určenie tarifnou odmenou, ale nie podľa ust. § 9 až 14 vyhlášky o tarifnej odmene, ale tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny a zároveň stanovuje, že kombinované môžu byť spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa ods. 2.

Odvolací súd dospel k záveru, že nemožno v dohode medzi advokátom a jeho klientom kombinovať zmluvnú odmenu s tarifnou odmenou podľa ust. § 9 až 14 vyhlášky a nestotožnil sa s právnym názorom navrhovateľky, že možnosť takejto kombinácie odmeny advokáta vyplýva zo skutočnosti, že ju cit. vyhláška výslovne nezakazuje. Tento záver nevyplýva z cit. ustanovení, v ktorých Vyhláška, taxatívne stanovuje 4 spôsoby určenia zmluvnej odmeny a zároveň výlučne stanovuje možnosť kombinácie len týchto vyhláškou stanovených spôsobov určenia zmluvnej odmeny, a teda v rámci tejto právnej úpravy môže byť kombinovaná tarifná odmena dohodnutá inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny s iným spôsobom určenia zmluvnej odmeny uvedeným v ust. § 2 ods. 2 písm. a/ až c/ cit. vyhlášky, avšak nemožno tieto spôsoby určenia zmluvnej odmeny kombinovať s tarifnou odmenou podľa ustanovení Vyhlášky, ktoré sa podľa § 1 ods. 2 cit. vyhlášky použijú v prípade, ak nedôjde k dohode, z čoho vyplýva, že ak dôjde k dohode, tieto ustanovenia Vyhlášky sa nepoužijú.

Vo vzťahu k nároku na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času odvolací súd uviedol, že v tejto časti je potrebné posudzovať dôvodnosť návrhu navrhovateľky nielen v zmysle Zmluvy, ale aj v zmysle ust. § 15 a nasl. cit. vyhlášky, z ktorých vyplýva, že advokát má vždy popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, ako aj na náhradu za stratu času, pričom ust. § 16 ods. 1 a 2 cit. vyhlášky umožňuje dohodu advokáta s klientom o druhu a výške niektorých hotových výdavkov, resp. dohodu na paušálnej sume v prípade, ak je medzi nimi dohodnutá zmluvná odmena a v ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky stanovuje spôsob určenia sumy náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za každý úkon právnej služby, ktorú môže advokát od klienta požadovať, a to aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Záverom odvolací súd uviedol, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude zaoberať sa dôvodnosťou návrhu navrhovateľky ako aj posúdením Zmluvy o právnej pomoci zo dňa 10.01.2007 z hľadiska príslušných ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z. a následne v odôvodnení svojho rozhodnutia zákonu zodpovedajúcim spôsobom rozviesť svoje skutkové a právne závery a vysporiadať sa aj s námietkami odporcu.

Písomným podaním, doručeným súdu dňa 20.1.2012 (čl. 189) navrhovateľka žiadala o rozšírenie návrhu o odporcu v 2/rade - Groupama poisťovňa, a. s., konajúca prostredníctvom pobočky Groupama Garancia poisťovňa, a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu. Návrh bol odôvodnený tým, že pôvodný odporca predal označenému odporcovi podnik a sám vstúpil do likvidácie. Súčasne žiadala, aby súd pripustil rozšírenie návrhu na začatie konania tak, že na zaplatenie žalovanej peňažnej sumy zaviazajú spoločne a nerozdielne oboch odporcov.

O procesnom návrhu navrhovateľky zo dňa 20.1.2012 odvolací súd nerozhodol s poukazom na § 216 ods. 1 O.s.p.

Uznesením č.k. 7C/88/2010-223 zo dňa 17.9.2014 súd procesnému návrhu navrhovateľky zo dňa 20.1.2012 v plnom rozsahu vyhovel.

Uznesením sp. zn. 7C/88/2010 zo dňa 4.6.2015 súd konanie voči odporcovi v 1/rade zastavil.

Odporca, pôvodne označený ako odporca v 2/ rade sa k návrhu na začatie konania vyjadril tak, že poukázal na odôvodnenie odvolacieho súdu a to najmä v časti nároku navrhovateľky na zaplatenie tarifnej odmeny advokáta popri zmluvnej podielovej odmene, pripojil sa k skôr vzneseným námietkam odporcu v 1/rade a navrhol, aby súd návrh zamietol a priznal odporcovi v 2/rade náhradu trov konania.

Navrhovateľka v ďalšom konaní doplnila svoje predchádzajúce vyjadrenia tak, že sa odvolala na zmluvnú voľnosť, s tým, že je možné dohodnúť sa akýmkoľvek spôsobom, ktorý zákon pripúšťa. Platí všeobecná zásada čo nie je zákonom zakázané, je dovolené. Nikde nie je uvedené že advokát nemôže uzatvoriť zmluvu o právnej pomoci s tarifnou odmenou určenou vyhláškou č. 655/2004 Z.z., nakoľko zákon o advokácii č. 586/2003 Z.z. to nezakazuje a ani vyhláška. Podľa názoru navrhovateľky toto potvrdila aj judikatúra NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009. Podľa tohto rozsudku sa pripúšťa dohoda medzi advokátom a klientom o ponechaní si trov konania vypočítaných podľa Vyhlášky. Požadovanie tarifnej a podielovej odmeny podľa nej nie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko odzrkadľuje rozsah poskytovaných služieb a viaže sa aj na úspešný výsledok konania na Okresnom a Krajskom súde Žilina. Obdobný názor má podľa navrhovateľky aj NS ČR sp. zn. 29Cdo/2126/2009. Zákon ani vyhláška určenie odmeny, ktoré je uvedené v časti II. Zmluvy nezakazuje. Poukázala aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 407/2008. Nesúhlasila s názorom odvolacieho súdu, že kombinovať tarifnú a podielovú odmenu je možné len vtedy, ak je tarifná odmena určená inak, ako podľa Vyhlášky. Takýto záver považovala za nesprávny, nezmyselný ale aj protiprávny. Poukázala na § 2 ods. 3 OZ, podľa ktorého všetky ustanovenia OZ majú zásadne dispozitívny charakter, čo znamená, že v rámci zmluvnej autonómie si môžu účastníci týchto vzťahov vzťahy upraviť úplne slobodne a odlišne aj od úpravy obsiahnutej v zákone, samozrejme pokiaľ im to zákon výslovne nezakazuje. Ústavný súd SR v rozhodnutí I. ÚS 407/08 rozhodol, že v prípade neakceptovania tejto zásady je porušené právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Uviedla, že na základe inej zmluvy, ktorou zastupovala túto poisťovňu preberala len ojedinelé a komplikované spory a to spravidla vtedy, keď sa na rozdiel od ostatných právnikov poisťovne domnievala, že ten ktorý súdny spor ktorý jej bol predložený v štádiu predsporovom je možné vyhrať alebo byť úspešný. O takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci. Ak Vyhláška pripúšťa kombinovať zmluvnú odmenu s tarifnou, ktorá má byť dohodnutá inak, tak určite nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi ani v rozpore s právnym predpisom, ak sa dohodne podielová odmena, ktorá bude vyplatená nad rámec tarify, ktorú jej za úkony právnej služby prizná súd právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Ustanovenia §§ 24 a 83 zákona o advokácii vo vzťahu k odmene advokáta uvádzajú, že MS SR má vydať vykonávací predpis. Podľa § 24 ods. 3 zákona o advokácii, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena. Základným kritériom pre určenie odmeny advokáta je teda dohoda medzi nim a klientom. Podľa čl. 13 ods. 1 ústavy, povinnosti možno ukladať iba zákonom v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Nekonzistentne s právnou úpravou v zákone o advokácii vyznieva úprava obsiahnutá vo vyhláške č. 655/2004 Z.z., ktorá menuje druhy zmluvných odmien, ktoré môže advokát s klientom uzatvoriť, čím vlastne vylučuje rozsah práv ktoré sú zmluvným stranám vzťahu klient -advokát.

V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, svedka, listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, oboznámením sa s ostatným obsahom súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Je nesporné, že dňa 10.1.2007 uzatvorili navrhovateľka s OTP Garancia poisťovňa a.s. Klemensova 2, 811 09 Trenčín, IČO : 35862131 (právny predchodca odporcu) Zmluvu o právnej pomoci podľa zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľka vystupovala ako právny zástupca (advokát) v právnej veci navrhovateľa: Groupama poisťovňa a.s. (pôvodne OTP Garancia poisťovňa a.s.) voči odporcovi spoločnosti eu-con s.r.o. o zaplatenie istiny 1.639.340,-Sk. Vec bola vedená na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 11Cb 106/2007 a na Krajskom súde Žilina pod sp.zn. 13Cob 311/2008.

Dňa 11.9.2009 bol navrhovateľke doručený rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob 311/2008 zo dňa 17.6.2009, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Žiline č.k. 11Cb 106/2007-229 zo dňa 16.4.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline dňa 11.9.2009 a vykonateľnosť dňa 15.9.2009.

Na základe uvedených súdnych rozhodnutí bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie a spoločnosť eu-con s.r.o. bola zaviazaná uhradiť navrhovateľovi celú žalovanú istinu a aj trovy prvostupňového konania vo výške 23.4034,- Sk (7.768,50,-€), ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 135.676,-

Sk (4.503,62,-€) a súdneho poplatku vo výške vo výške 98.355,-Sk (3.264,79,-€) a trovy odvolacieho konania vo výške 1.100,52,-€ na účet právneho zástupcu navrhovateľa (navrhovateľky v tomto konaní). Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 11Cb 106/2007-229 zo dňa 16.4.2008 je nesporné, že priznané trovy predstavujú zaplatený súdny poplatok 98.358,-Sk a trovy právneho zastúpenia v sume 135.676,-Sk t.j. 6 právnych úkonov po 16050,-Sk, 6x režijný paušál + DPH celkovo v sume 115.663,-Sk a za cestu z Bratislavy do Žiliny a späť za 30 polhodín po 297,-Sk spolu 8.910,-Sk a náhradu cestovných nákladov 3x 2480,-Sk t.j. 6,20,-Sk za 1km a náhradu spotrebovaných pohonných hmôt 3x 1221,-Sk t.j. 7,88 litra na 100 km, cena pohonných hmôt 38,80,-Sk za 1 liter, celkovo tak súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vrátane náhrady cestovných výdavkov a náhrady za stratu času sumu 135.676,-Sk (4503,62 €).

Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob 311/2008 zo dňa 17.6.2009 je nesporné, že priznané trovy odvolacieho konania v sume 1100,52,-€ pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu 532,76 € + 19% DPH 101,22 €, účasť na vyhlásení rozsudku 133,19 € + 19%DPH 25,31 €, 2x režijného paušálu v sume 13,26 € + 19% DPH 1,32 €, z náhrady straty času cestou na pojednávanie z Bratislavy do Žiliny a späť 139,08 € + 19% DPH 26,43 € a z cestovného za použitie motorového vozidla 107,52 € + 19% DPH 20,43 €.

Z listu navrhovateľky zo dňa 12.9.2009 vyplýva, že navrhovateľka ako právna zástupkyňa doručila uvedené rozhodnutia právneho predchodcovi odporcu a súčasne ho požiadala, aby uviedol číslo účtu na ktorý mu má byť priznaná istina uhradená a aby oznámil, či navrhovateľku poverí ďalej prípadným zastupovaním v exekučnom konaní, ak by nedošlo k dobrovoľnému plneniu zo strany povinného eu-con s.r.o. nakoľko bude nútená fakturovať aj tarifnú odmenu, ktorú si následne môže vymáhať v zmysle rozsudku od spoločnosti eu-con s.r.o.

Z listu právneho predchodcu odporcu zo dňa 22.9.2009 adresovaného navrhovateľke ako aj z detailu obratu zo dňa 29.9.2009 vyplýva, že tento v zmysle Zmluvy na základe faktúry vystavenej dňa 14.9.2009 uhradil na účet navrhovateľky zmluvnú odmenu 15.469,57 € (466.035,27,-Sk) a súčasne jej oznámil, že ak si spoločnosť eu-con s.r.o. nesplní svoju povinnosť, výkonom exekúcie navrhovateľku nepoverí.

Z predložených listinných dokladov mal súd za preukázané, že právny predchodca odporcu nepoveril navrhovateľku výkonom uvedených rozhodnutí a navrhovateľka vykonala nevyhnutné kroky, aby nároky bývalého mandanta (odporcu) boli uspokojené, a preto spoločnosť eu-con s.r.o. vyzvala listom zo dňa 28.9.2009 a opakovane listom zo dňa 14.10.2009 , aby uspokojil jeho nároky.

Z listu zo dňa 15.10.2009 vyplýva, že navrhovateľka oznámila právneho predchodcovi odporcu, že v prípade, ak spoločnosť eu-con s.r.o. svoj záväzok nesplní a neuhradí jej tarifnú odmenu, je povinný v zmysle čl. II Zmluvy uhradiť jej tarifnú odmenu sám a následne má možnosť vymáhať si istinu ako aj trovy konania od spoločnosti eu-con s.r.o. prostredníctvom súdneho exekútora pričom nároky navrhovateľky t.j. nárok na tarifnú odmenu prípadným neúspechom odporcu v exekučnom konaní nie sú dotknuté.

Z výpovede svedka P. R. Ď. vyplýva, že bol zakladateľom spoločnosti právneho predchodcu odporcu a pracoval v nej ako generálny riaditeľ a predseda predstavenstva do roku 2007. Navrhovateľka mala so spoločnou podpísanou Zmluvu o právnej pomoci a od založenia spoločnosti právneho predchodcu odporcu navrhovateľka s nimi úzko spolupracovala. Právnym predchodcom odporcu bola OTP Garancia poisťovňa a.s. Navrhovateľka mala zmluvu podpísanú na paušál a zmluvu pre prípad poistenej udalosti. Predmetná škoda v konaní bola väčšieho rozsahu z roku 2005 a zmluva bola o tom, že v prípade úspechu pre poisťovňu má navrhovateľka nárok na odmenu a len v prípade úspechu dostala zaplatenú odmenu aj danú tarifu. Bolo to v zmluve jasne napísané, že v prípade úspechu mala navrhovateľka nárok na odmenu a tarifu a v prípade neúspechu iba na tarifnú odmenu.

Súd na námietky zo strany právneho predchodcu odporcu k osobe svedka "že je v nadštandardnom vzťahu s navrhovateľkou" nevzal do úvahy, nakoľko podľa súdu vzťah navrhovateľky a svedka bol iba čisto pracovný a právny predchodca odporcu o svojom tvrdení o "nadštandardnosti" tohto vzťahu právne relevantný dôkaz súdu nepredložil.

Podľa Zmluvy o právnej pomoci zo dňa 10.1.2007 v zmysle čl. III, zmluvnú odmenu, ako aj náhradu hotových výdavkov, náhradu za premeškaný čas a tarifnú odmenu sa mandant zaväzuje zaplatiť mandatárovi do 15 dní od ukončenia právnej pomoci alebo obdržania vyúčtovania.

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Predmetom konania je nárok navrhovateľky na zaplatenie tarifnej odmeny za zastupovanie odporcu v súdnom konaní.

Vzhľadom nato, že pôvodne označený odporca predal celý svoj podnik súčasnému odporcovi, súčasný odporca sa stal podľa §§ 107 ods. 1, ods. 4 O.s.p. univerzálnym právnym a procesným nástupcom pôvodného odporcu bez potreby ďalšieho rozhodnutia súdu o tejto skutočnosti. Napriek tomu, že súd na základe procesného návrhu navrhovateľky pripustil súčasného odporcu do konania ako odporcu v druhom rade, zánikom pôvodného odporcu, práva a povinnosti tohto subjektu plynule prešli na súčasného odporcu.

I. Nárok na tarifnú odmenu

Navrhovateľka s právnym predchodcom odporcu spolu písomne uzatvorili Zmluvu o právnej pomoci zo dňa 10.1.2007. V článku II Zmluvy sa navrhovateľka s právnym predchodcom odporcu dohodli, že navrhovateľka ako mandatár poskytne právnemu predchodcovi odporcu ako mandantovi právnu pomoc vo vymedzenej právnej veci a mandant sa „v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. zaväzuje zaplatiť mandatárovi zmluvnú odmenu v zmysle § 7 a nasl. cit. vyhlášky vo forme podielovej odmeny vo výške 20 % zo sumy, ktorá bude mandantovi prisúdená. Túto zmluvnú odmenu sa zaväzuje uhradiť nad rámec tarifnej odmeny. V prípade, že mandant nebude mať vo veci úspech je povinný uhradiť mandatárovi tarifnú odmenu v zmysle § 9 a nasl. cit. vyhlášky, náhradu hotových výdavkov a náhradu za premeškaný čas.“

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V prejednávanej veci odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, preto je súd jeho právnym názorom viazaný.

Odvolací súd v prejednávanej veci vyslovil právny názor, že z ust. § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2 a 3 a § 9 až 14 cit. vyhlášky vyplýva, že vyhl. č. 655/2004 Z.z. umožňuje určenie odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb dvomi spôsobmi a to na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom o zmluvnej odmene alebo podľa ust. § 9 až 14 tejto vyhlášky o tarifnej odmene, pričom ust. § 9 až 14 upravujúce tarifnú odmenu sa použijú, ak nedôjde k dohode o zmluvnej odmene. Z uvedeného možno vyvodiť, že cit. vyhláška uprednostňuje dohodu medzi advokátom a jeho klientom o odmene advokáta za poskytovanie právnych služieb, pričom umožňuje určenie zmluvnej odmeny niektorým zo spôsobov jej určenia, uvedených v ust. § 2 ods. 2 cit. vyhlášky, medzi ktoré spôsoby patrí aj určenie tarifnou odmenou, ale nie podľa ust. § 9 až 14 vyhlášky o tarifnej odmene, ale tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny a zároveň stanovuje, že kombinované môžu byť spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa ods. 2.

V súlade s názorom odvolacieho súdu sa súd prednostne zaoberal platnosťou uzatvorenej Zmluvy, osobitne vo vzťahu k dojednanej odmene mandatára.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v čase uzavretia Zmluvy, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v čase uzavretia Zmluvy, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v čase uzavretia Zmluvy, zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

Podľa § 2 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v čase uzavretia Zmluvy, spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa odseku 2 môžu byť kombinované.

Podľa § 7 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, podielová odmena sa môže dohodnúť vo forme podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil.

Podľa § 7 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, maximálna výška dohodnutej podielovej odmeny nesmie presiahnuť 20 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom.

Podľa § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila.

Podľa Odôvodnenia návrhu vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., návrh vyhlášky tradične uprednostňuje dohodu advokáta s klientom, lebo ich vzájomný vzťah sa predovšetkým vytvára na vzájomnej dôvere. Na druhej strane predkladateľ chce chrániť tak klienta pred zneužívaním kvalifikovaného postavenia právnika, tak aj advokáta pred princípom všeobecného zákazu odmietnuť poskytnutie právnej pomoci. Na druhej strane odmietnutie právnych služieb na základe argumentácie, ktorá sa zakladá na odmietavom stanovisku klienta k výške odmeny je neprípustné.

Podľa Odôvodnenia návrhu vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., § 2, zmluvná odmena sa tradične rozčleňuje na tri druhy, ktoré sa v minulosti v uvedenej oblasti najviac osvedčili a samozrejme aj možnosť určenia zmluvnej odmeny na základe ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene s určitou modifikáciou. Kombinácia uvedených druhov odmien sa pripúšťa iba v prípade, ak sa jednotlivé druhy vzájomne nevyučujú.

Z textu vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (Vyhláška), ako i z dôvodovej správy k nej nepochybne vyplýva, že pri určení odmeny advokáta za zastupovanie sa jednoznačne uprednostňuje dohoda advokáta a klienta. Takáto dohoda však podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka nesmie odporovať zákonu a dobrým mravom. Vyhláška ustanovuje, že zmluvnú odmenu je možné určiť ako hodinovú, podielovú a tarifnú odmenu.

Podielová odmena je striktno obmedzená iba na poskytovanie právnych služieb v procesných veciach s tým, že druhou podmienkou pre poskytnutie podielovej odmeny je neistý výsledok vo veci. O existencii tejto neistoty (prvok zvýšeného rizika) však musí advokát klienta poučiť a súčasne mu objasniť, v čom spočíva uvedené zvýšené riziko vybavenia veci. Tieto skutočnosti odlišujú podielovú odmenu od hodinovej odmeny, resp. paušálnej odmeny a tarifnej odmeny.

V prejednávanej veci bola medzi navrhovateľkou a právnym predchodcom odporcu v Zmluve platne dojednaná podielová odmena v maximálnej výške prípustnej Vyhláškou, t.j. vo výške 20 % z prisúdenej sumy, čo pri úplnom úspechu v spore znamenalo 20 % hodnoty veci. Uvedené účastníci konania nenamietali - táto odmena bola napokon navrhovateľke aj v dojednanej výške vyplatená.

Podielová odmena advokáta je jedným z tradičných spôsobov určenia odmeny advokáta - okrem vyhlášky č. 655/2004 Z.z. bola upravená aj v právnych predpisoch, ktoré tejto vyhláške predchádzali (č. 163/2002 Z.z., č. 240/1990 Zb.). Aj v predchádzajúcich právnych úpravách bola výška podielovej odmeny obmedzená maximálnou výškou 20 % z hodnoty veci .

Obmedzenie maximálnej výšky tarifnej odmeny predstavuje okrem iného obmedzenie zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy a toto obmedzenie nemožno odôvodniť inými dôvodmi, ako tými, že sa tým má zabrániť požadovaniu neprimerane vysokej odmeny za zastupovanie advokátom.

Je pravdou, že vyhláška pri zmluvnej odmene umožňuje kombináciu viacerých spôsobov určenia odmeny, avšak vo vzťahu k podielovej odmene je súd názoru, že podielovú odmenu je možné kombinovať s inými spôsobmi dojednania odmeny len v prípade, že nie je dojednaná maximálna výška podielovej odmeny, opak by odporoval účelu Vyhlášky, s prihliadnutím na obmedzujúce kritérium maximálnej výšky podielovej odmeny a teda aj dobrým mravom.

Z vyššie uvedených dôvodov súd vyhodnotil Zmluvu ako čiastočne neplatnú vo vzťahu k dojednaniu ďalšej tarifnej odmeny popri maximálnej podielovej odmene pre rozpor s dobrými mravmi ako aj pre rozpor s ustanoveniami §§ 1 a 2 Vyhlášky.

Vo vzťahu k rozhodnutiam, označeným účastníkmi konania súd uvádza, že týmito rozhodnutiami s prihliadnutím na § 135 O.s.p. nie je viazaný.

Na doplnenie súd uvádza nasledovné:

Žiadne z navrhovateľkou označených rozhodnutí nemožno na prejednávajúcu vec aplikovať, pretože sa nevzťahujú na situáciu, ktorá je predmetom konania - zo žiadneho z nich nevyplýva možnosť

kombinácie podielovej odmeny s tarifnou odmenou určenou podľa Vyhlášky, resp. vychádzajú z úplne iných skutkových a právnych okolností.

Je pravdou, že advokát nie je oprávnený vymáhať vo vlastnom mene trovy konania, priznané súdnym rozhodnutím, ako to vyplýva z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009, pretože právo na náhradu trov konania vzniká účastníkovi konania, nie advokátovi. Avšak samotná skutočnosť, či si advokát môže vo vlastnom mene vymáhať trovy konania alebo nemôže mať žiaden vplyv na jeho nároky, ktoré mu vyplývajú z platnej dohody o zastupovaní.

Na nárok na odmenu za zastupovanie a jej zaplatenie nemôže mať v zásade žiaden vplyv ani skutočnosť, že dlžník je nemajetný, okrem prípadu, ak by advokát o tejto skutočnosti vedel už v čase prevzatia zastupovania a klienta by na to neupozornil.

Na daný prípad nemožno aplikovať ani rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 407/08. Predmetom skúmania ÚS SR bola situácia, kedy mal klient s advokátom dojednanú podielovú odmenu a nároky pri zrušení zmluvy resp. odstúpení od zmluvy. V tomto prípade súdy priznali podľa ústavného súdu bezdôvodne účastníkovi tarifnú odmenu a nerešpektovali ustanovenia zmluvy, vzťahujúce sa na odstúpenie od zmluvy, čím popreli zmluvnú vôľnosť účastníkov konania. Vôbec tu nešlo o dovolenosť resp. nedovolenosť zmluvnej kombináciu podielovej a tarifnej odmeny.

Vo vzťahu k rozporu dojednanej odmeny s dobrými mravmi navrhovateľka poukazovala na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29 Cdo 2126/2009 z 16.6.2010, osobitne k časti, podľa ktorej ňou žiadaná odmena za zastupovanie nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože zodpovedá primeranosti obsahu a rozsahu poskytnutých právnych služieb. V označenom rozhodnutí sa doslovne uvádza: „Podstatná - z hľadiska posudzovania souladnosti výše sjednané odměny s dobrými mravy, popř. se zásadami poctivého obchodního styku - je zejména její přiměřenost obsahu a rozsahu poskytovaných služeb, příp. jejich výsledku pro klienta.“ V tejto právnej veci súd nezistil rozpor s dobrými mravmi, avšak z dôvodov, že dovolateľka primeranosť výšky odmeny nenamietala, resp. neuviedla, akú odmenu by považovala za primeranú. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že vyhláška českého MS SR č. 177/1996 Zb. neupravuje spôsoby určenia zmluvnej odmeny ani maximálny limit podielovej odmeny, naopak podľa českej právnej úpravy je možné podielovú odmenu dohodnúť iba v celkom výnimočných prípadoch, hodných osobitného zreteľa.

Súd sa však stotožňuje s názorom NS ČR, že z hľadiska posudzovania výšky dojednanej odmeny s dobrými mravmi, poprípade poctivého obchodného styku je potrebné posudzovať výšku dojednanej odmeny najmä s ohľadom na jej primeranosť obsahu a rozsahu poskytnutých služieb, ako aj ich výsledok pre klienta. Napriek tomu, že klient bol v konaní, kde ho navrhovateľka zastupovala úspešný v plnom rozsahu, výsledok poskytnutých právnych služieb pre neho nebol žiaden, keďže priznaná suma a trovy konania sú nevyhľaditeľné.

K námietke navrhovateľky, že nevyhovením návrhu by jej súd odoprel ochranu práv, ktoré vyplývajú z právoplatného a vykonateľného Rozhodnutia, súd poznamenáva, že ide o nárok voči spoločnosti eucon s.r.o., nie voči odporcovi.

V neposlednom rade súd uvádza, že Zmluva v článku II síce určuje, že klient sa zaväzuje zaplatiť navrhovateľke podielovú odmenu nad rámec tarifnej odmeny a tarifnú odmenu podľa Vyhlášky v prípade neúspechu, avšak neobsahuje výslovný záväzok klienta zaplatiť navrhovateľke tarifnú odmenu pri súčasnom nároku na podielovú odmenu - túto odmenu jej má podľa Rozsudku zaplatiť spoločnosť eucon s.r.o..

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súd nárok navrhovateľky na zaplatenie tarifnej odmeny vyhodnotil ako nedôvodný a návrh na začatie konania v tejto časti zamietol.

II. Nárok na náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času

V bode II. zmluvy si navrhovateľka s právnym predchodcom odporcu dohodli náhradu hotových výdavkov a náhradu premeškaný čas iba v prípade, ak bude právny predchodca odporcu v zastupovanej právnej veci neúspešný.

Podľa § 15 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v čase uzavretia Zmluvy, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa Odôvodnenia návrhu vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., náhrady hotových výdavkov a náhrady za premeškaný čas, ktoré sú bližšie upravené v § 23 až 25 návrhu vyhlášky, nie sú súčasťou odmeny. Naopak, sú samostatne nárokovateľnou vecou, ktorá má aj samostatný režim svojej tvorby ako aj úhrady (nevzťahuje sa na nich režim preddavkov).

Napriek tomu, že nárok na náhradu hotových výdavkov a náhrady za stratu času nebol v Zmluve osobitne dojednaný pri prípad úspechu klienta v spore, tento nárok vyplýva z § 15 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., preto je uplatnený nárok v tejto časti dôvodný.

O tom, ktoré hotové výdavky advokáta boli účelne vynaložené v súvislosti s konaním, vedeným na Okresnom a Krajskom súde Žilina už predmetné súdy právoplatne rozhodli, rovnako rozhodli aj o náhrade za premeškaný čas. a to nasledovne:

Z predloženého rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 11Cb 106/2007-229 zo dňa 16.4.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 13Cob 311/2008 dňa 11.9.2009 a vykonateľnosť dňa 15.9.2009, vyplýva, že navrhovateľke vznikol nárok na výplatu nasledujúcich náhrad:

a) v konaní pred súdom prvého stupňa

- výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné:

2x164,- Sk

2x178,- Sk

2x191,- Sk,

spolu 1.066,- Sk

- za premeškaný čas za cestu z C. do Ž. a späť za 30 polhodín po 297,-Sk spolu 8910,-Sk

- cestovných nákladov 3x 2480,-Sk t.j. 6,20Sk za 1km a náhradu spotrebovaných pohonných hmôt 3x1221Sk t.j. 7,88 litera na 100km, cena pohonných hmôt 38,80,-Sk za 1liter, spolu 11.103,- Sk

Náhrady za konanie pred súdom prvého stupňa potom predstavujú 21.079,- Sk, čo v prepočte na eurá predstavuje sumu 699,70 €.

b) v odvolacom konaní

- výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné

1x 190,- Sk

1x6,95 €

DPH 1,32,-€,

spolu 14,58 €

- za premeškaný čas za cestou na pojednávanie z C. do Ž. a späť 139,08,-€ + 19% DPH 26,43,-€ , spolu 165,51 €

- cestovné náklady za použitie motorového vozidla 107,52,-€ + 19% DPH 20,43,-€, spolu 127,95 €.

Náhrady za konanie pred odvolacím súdom potom predstavujú 308,04 €.

Náhrady za celé súdne konanie spolu predstavujú 1.007,74 €.

Nárok na zaplatenie náhrad za výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, za premeškaný čas a cestovné náhrady spolu vo výške 1.007,74 € súd podľa § 15 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vyhodnotil ako dôvodný a v tejto časti mu vyhovel, ako je v I. výroku rozsudku uvedené.

Podľa § 16 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v čase uzavretia Zmluvy, ak sa advokát dohodne s klientom na zmluvnej odmene, môže sa s ním dohodnúť aj na paušálnej sume ako náhrade všetkých alebo niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. Klient potom nemôže požadovať pri vyúčtovaní špecifikáciu týchto hotových výdavkov.

Súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku odporcu, že priznanie Náhrad odporuje § 16 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. - v Zmluve totiž absentuje dohoda na paušálnej sume ako náhrade všetkých alebo niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

Námietku odporcu, že si navrhovateľka mala uplatniť tento nárok v exekučnom konaní ako osoba oprávnená proti spoločnosti eu-con s.r.o. ako osobe povinnej súd vyhodnotil ako nedôvodnú vzhľadom na nedostatok vecnej legitímácie navrhovateľky na vymáhanie takejto pohľadávky.

Súd ďalej vyhovel nároku navrhovateľky na zaplatenie úroku z omeškaniu z priznanej istiny 1.007,74 €.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 517 ods. 1 (veta prvá) Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa § 517 ods. 2 (veta prvá) Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

Nárok na výplatu Náhrad vznikol navrhovateľke nasledujúcim dňom po právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 11Cb 106/2007-229 zo dňa 16.4.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob 311/2008 zo dňa 17.6.2009, t.j. od 16.9.2009. Od tohto dňa teda vznikol navrhovateľke aj nárok požadovať úrok z omeškania vo výške vyčíslenej podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 prvá veta O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.